

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismvs
Catholicus, summam Christianæ institutionis IIII. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

3. Quomodò benedicuntur rectè co[n]tractibus vtentes, & quatenùs malè
vtentes grauiter puniuntur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

lissimè potero, & extrudam quām carissimè. Scripta dicit ad Tit. 2. iustè & piè viuamus in hoc seculo exigit Deus à te iustitiam etiam gratuitam erga proximum, sicut tu accipis gratis ab illo iustitiam Rom 3. & Phil. 3. Sed quis posset enumerare omnes fallacias atq; versutias contractuum, & maximè huius spiritus, vbi nulla conscientia, nulla politica fides, nulla charitas proximi reperiatur? Non magnum est habere diuitias, sed hoc arduum est, an iusto titulo, bona conscientia, sine damno proximi & cum charitate habeas. Habuit enim Iudas triginta argenteos.

¶. Tertiò, de benedictione & punitione contractuum dicit scriptura, primum de benedictione Deut. 25. Non habebis in sacculis diuersa pondera, maius & minus nec erit in domo tua modius maior & minor: pondus habebis iustum & equum, & modium æqualem & verum ut multo tempore viuas super terram, quā Dominus Deus dederit tibi. Abominatur enim Deus illū qui fecit hęc: & Prou. 16. melius est parvum cum iustitia, quam multi fructus cum impietate & Mat. 16. Marc. 8. Luc. 9. Quid pdest homini, si vniuersum mundum luetur? aut quā commutationem dabit homo pro anima sua? Si ergo vis coram Deo longo tempore vivere, & prosperare in emendo & vendendo, iustè habens omnia exerceas sine dolo aut damno proximi, id est dilectione propter Deū, qui hoc tibi precipit. Dicitur Prou. 12. Fraudulentus non inueniet lucrum. Igitur cautele ab omni avaritia, inquit Christus Luc. 12. Quod iustum est & moderatum, ut aliquando fiat laborious tuis compensatio, non prohibetur: vult enim Deus perpetuam communicationem, ideoque necessaria est eligi æqualem compensationem: si enim una pars tantum daret, & altera reciperet, non esset perpetua communicatio. Ideo si res alterius partis exhausta sunt, non maneat equalis compensatio, aut perpetua communicatio. Peccant igitur qui alios ita penitus exha-